

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio III. Primatus Papæ qui historicè demonstretur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Sat est, alios de iis meminisse. Ita & de Petro.

VI. OBJECT. Col. vlt. *Hi soli sunt adiutores mihi in Euangelio.* 2. Tim. 4. *Nemo mihi assistit; sed omnes me dereliquerunt.* Ergo Petrus aberat.

RESPON. Colof. loquitur de domesticis suis adiutoribus; non de Christianis cæteris. Vt 2. Tim. 4. *Lucas est mecum solus.* Dein, apud Cæsarem, qui iuuare cum posset, aderat illi nemo. Nec Petrus eum iuuare quibat, inuisus ipse Cæsari.

QVÆST. III.

Primatus Papæ qui historicè demonstratur?

PRIMATUM PETRI esse ab Institutore Christo collatum; Et Petro ALIQUEM succedere, esse de Iure Diuino: Romanum vero Episcopum ei succedere, esse de fide, euidenterque è Scriptura deduci, licet expresse in ea scriptum non sit; docui in *Luthero-Caluinisticis, part. 2. q. 9. inq. Antichristo. parte 2.* Idemq; porro docet historia facti.

I. CONCILIA. Anno 325. Nicænum Can. VI. *Mos perduret in Ægypto, vel Lybia & Pentapoli, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem: quoniam quidem & Episcopo Romano parilis mos est.* Conc. Chalced. ait: *talis consuetudo est: scilicet, Quia Rom. Episcopus ante Concilii definitionem, ita consuevit permittere Alexandrino regimen Ægypti, &c.* Ita Concilium Generale II. Constantinopolitanum, epistola ad Damasum, anno 381. Vbi fatentur Orientales se fuisse, esseq; membra Rom. Ecclesiæ. Item Concil. Generale III.

Ephesinum, anno 431. Vbi causam Iohannis Patriarchæ reseruant Cælestino Vniuersalis Ecclesiæ Pontifici. Sic & Chalcedonense anno 456. Item, Concilium Generale Constantinopolitanum in causa Anitrimi anno 553. Item Concil. Generale Constantinop. VII. sub annum 1199. Lugdunense Generale sub Gregorio X. &c.

II. EPISTOLÆ PONTIFICVM Rom. asserunt Primatum Romanum sub tribus sæculis primis; quæ Calanus & Magdeburgenses vt pura adprobant. vt Clemens epist. 1. Anacletus 3. Euaristus ep. 1. Alexander ep. 1. Pius ep. 1. & 2. Anicetus 1. Victor. 1. Zephyrinus ep. 1. Calixtus ep. 2. Lucius 1. Marcellus 1. Eusebius ep. 3. Melchides 1. Marius ep. 1. In horum epistolæ errores irrepsisse fingunt Sectarii. 2. Sic & Papæ ab anno 600. vsq; huc: Sed hosce asserunt Sectarii fuisse Antichristos. 3. Sic & Papæ Sancti miraculisq; clari in Epistolis suis: Sed eos ambitiosos & arrogantiores fuisse calumniatur aduersarii.

III. S. PATRVM vniuersalis Consensus testatur eundem: Quibus Luthero-Caluinistæ solum opponunt; sed sy-cophanticè, S. Cyprianum, Hieronymum, & Bernardum. At ex hisce ipsos refellit Bellarm. cap. 16.

IV. ORIGO & Antiquitas Primatus Romani euincit idem. Liqueat in meis *Luthero-Caluinisticis, par. 2. q. 11.*

V. AVTORITAS PAPÆ, quam alios in Episcopos orbe toto, quouis seculo exercuit, in eorum Institutione, Depositione, Restitutione, Bellar. c. 18. Item, in Legibus Condendis, Interpretandis,

tandis, Dispensandis, inque Censuris. Item in Vicarijs suis ac Legatis per orbem vniuersum cum Potestate mittendis, in summis quibusq; negotijs ac causis. Item in Appellationibus ex orbe toto nunquam non ritè factis ad Pontificem Romanum, & summum omnium in terris, vltimumq; Iudicem. Horum ac talium locupletissima testis est nostra Historica Romano-Catholicæ Fidei Demonstratio.

OBVICIUNT Lutheræ-Caluinistæ plucula.

I. Concilium VI Generale Chalcedonense decreuit, cuiusque nationis Primatem esse omnium in eadem vltimum Iudicem.

II. Cyprianum omnes Romam Appellationes ex Africa sustulisse.

III. Damasus Papa fatetur, si Concilium provinciale iudicaret, sibi non competere, vt iudicaret.

IV. Concilium Mileuitanum statuit idem.

V. In causa Donatistarum, ait August. epist. 162. contra Cæcilianum iudicasse Papam, iussu Imperatoris; Dein & Arelatensem Episcopum iussu Imperatoris; tertio ab Imperatore ipso.

VI. Papa Zozimus, Bonifacius, Cælestinus voluerunt Africanis ius Appellationis Romam probare ex Conc. Nycæno; in quo tres ij Canones reperti non sunt.

RESPOND. AD I. Ægrè docebitur, eo tempore fuisse Primates nationum. 2. Nicolaus I. epist. ad Michaëlem Imp. docet alium nullum significari voce *Primus*, quam Romanum; penes quem erat, estque vltimum iudicium. 3. Demum Canon Chalcedonens. non agit de iure Appellationum; sed de primo iudicio Episcopi Constantinopolitani per Orientem; à quo tamen datur Appellatio Romam.

AD II. S. Cyprianus ægre tulit manifeste conuictos appellare Romam;

Non autem sustulit appellationes: quin dilaudat necessarias factu Romam.

AD III. Ea epistola affingitur S. Damaso. Deinde: Non conuenit Papam iterum iudicare, si Concilium rectè iudicauit; sed iudicium confirmare potest.

AD IV. Statuit de Presbyterorum, &c. appellationibus ab Ordinario, non de Episcoporum: quos Concil. Sardicense, pene idem cum illo, voluit posse Romam appellare. Id patet ex S. Augustin. epist. 162. qui illi interfuit Concilio.

AD V. Donatistæ causam eam detulerant ad Imperatorem: hic Papam iussit iudicare: & vero hic benè, illi malè, ait Augustinus. Papa vero permisit secum assidere ab Imperatore assignatos, vt satisfaceret Donatistis. Et tamen post Papam iterum iudicare permisit Arelatensem, & Imperatores, ex indulgentia, non ex Iure: quo Donatistis ora obstruerentur.

AD VI. Is Canon non est ab Africanis Episcopis repertus in Nycænis Canonibus: quia plures tales in eodem non referuntur ab Rufino, qui tamen à Conc. Sardicensi recitantur, vt statuti in Nycæno etsi non missi ab Nycæno ad Africanos. *Bell. l. 2. cap. 25.*

QVÆST. IV.

An Papa iudicio humano subiacuerit unquam?

NON subiacere docuimus aliunde in Lutheræ-Caluinistâ p. 2. q. 12. Docent idem Concilia. Sueffianum: *Prima Sedes à nemine iudicatur.* Romanum

E anno